PÍSEŇ SEVERU

MICHAELA MERGLOVÁ

FANTASTICKÁ EPOCHA

Vyhnanství si na princi vybralo svou daň. Vypadal starší, lícní kosti mu ostře vystupovaly z hubené tváře, pleť měl šedou a poznamenanou těžkými roky. Přesto mu oči hořely vzrušením, když sestupoval krajinou svých předků.

V okolí bzučela hejna much. Pod svahem ležela mrtvola draka, a i když se v šeru téměř nedaly rozeznat její obrysy, puch z rozkládajícího se těla otravoval vzduch tak, že se nedala minout.

Odlesky svítilny přeskakovaly po černých šupinách, které jako by se propadaly do sebe.

Dračí hlava se hýbala.

Símiran polekaně stáhl ruku, než si uvědomil, že to jsou jen tlustí červi rochnící se v mrtvém mase. Zmocnila se ho nevolnost, padl na kolena a začal zvracet.

„Pane! Pane, jste v pořádku?“

Po boku se mu objevil postarší muž, bělovlasý, ale podle svalnatých rukou dosud statný jako býk.

Símiran si otřel rty. „V mém snu, bylo to méně… silné. Ten puch…“

„Je to ohavné, máte pravdu. Přál bych si, aby ten návrat domů byl trochu důstojnější. Tady. Vezměte

si to jako roušku.“ Muž mu pomohl zpět na nohy, zatímco si Símiran přitiskl na obličej potrhanou šálu. Nepomáhala moc, ale to nejhorší odstínila.

Princ zvedl svítilnu a znovu si začal prohlížet mršinu.

Nemohlo být pochyb.

Tohle byl drak, nestvůra, která obsadila Colech a na desítky let učinila z města i jeho okolí neobyvatelnou pustinu.

Princ se zadíval do vyhaslých očí, v jejichž koutcích tančily už jen hladové světlušky. Poklekl, natáhl dlaň a dotkl se čumáku mrtvého zvířete.

Stařec zalapal po dechu. „Pane!“

„Příteli,“ promluvil princ k drakovi. „Můj děd Aerchan byl kdysi zavražděn Lugem z Dussu, uchvatitelem, který dobyl Colech, zabil mého děda i otce a matku donutil k vyhnanství daleko od domova, když jsem ještě spočíval v jejím lůně. Tys přišel ze severu a potrestal tu nespravedlnost, když jsi Luga upálil v jeho pýše na hradbách mého města – a za to ti skládám svůj dík. Odpočívej v pokoji.“

Vstal a vykročil od mrtvého draka dál mezi stromy.

„Pane, Colech je opačným směrem!“ zavolal za ním sluha.

„Nejdu do Colechu.“

„A kam tedy jdete?“

„Aerchan kdysi vyrazil na lov, ale sjel z cesty a ztratil své druhy z dohledu. Dorazil na místo jen nedaleko svého města – na místo s bílými kameny a posvátnými stromy. A tam potkal svůj osud.“

Princ pozvedl svítilnu. Světlo ozářilo kruh kamenů a velkých prastarých stromů. Z jednoho kmene na ně shlížela ptačí lebka vrostlá do dřeva, jako by mu vždycky patřila. Větve i kořeny se divoce proplétaly. Kmeny se k sobě nakláněly jako staří milenci a z černé kůry vystupovaly vybělené kosti. Nejen ptačí.

Sluha zbledl. „Pane, možná bychom měli…," začal, ale v té chvíli princ prudce otočil hlavu.

Vzduch se zachvěl a zhoustl, jako by stromy vycítily jejich přítomnost.

Ozval se hlas.

Princ ucítil na prsou tíhu. Dýchalo se mu ztěžka a každé vlákno jeho bytosti se napínalo jako struna.

Tam, kam světlo už téměř nedosáhlo, spatřil temnou prohlubeň jeskyně. Stála tam žena. Hubené tělo zakrývaly urousané prameny černých vlasů a náhrdelníky z peří a kostí. Oči měla pichlavé a hluboké jako studny.

Tohle nebyla jen obyčejná čarodějnice nebo divoženka z lesů, ne.

Tohle byla přadlena osudů.

Princ k ní vykročil, ale sluha ho chytil za paži. „Ne, pane!"

„Pusť."

„Ne! Pane, prosím, vyslechni mě!"

„Vím, co mi chceš říct. Vím, před čím mě chceš varovat. Ale už jsem se rozhodl. Musím znát odpovědi."

„Jako váš děd? Nevzpomínáte si, co se stalo? Přadlena osudů mu pověděla, že černý oř přinese jeho smrt a jen kvůli tomu se pohádal s Lugem z Dussu!"

„Nezkoušej mi bránit v cestě.“ Princ setřásl jeho ruku a vykročil k čekající ženě.

Ta se na něj usmála. „Vítej, Símirane.“

„Čekala jsi mě?“

„Čekám mnohé, mladý princi. Otázkou je, co čekáš ty? Ušel jsi dalekou cestu – zpoza severní strany hor přes celou Delavu až sem, k mrtvému městu. Pověz mi proč.“

„Měl jsem sen. Uviděl jsem mrtvého draka a spatřil jsem znovu vzkvétat město mých předků. Jsem tu, abych se dozvěděl víc o svém osudu.“

Zasmála se a zabloudila pohledem ke starci, který se choulil stranou. „Možná bys měl poslouchat svého sluhu, Símirane. I tvůj děd stál v těchto lesích a chtěl znát svůj osud. Takové poznání je ale dvousečná zbraň a jen ti nejlepší jí dovedou vládnout. Víš jistě, že to dokážeš?“

V očích mu zahořela ctižádostivost. „Ano.“

„Dobrá. Povím ti o tvém osudu. Ale taková služba si žádá víc než tvůj hezký úsměv.“

Princ se ztěžka nadechl a vytáhl z pochvy u pasu dýku.

„Pane!“ vykřikl sluha a vrhl se k němu. „Nemůžeš prolít svou krev!“

„Já vím.“

Čepel se zakousla starci do krku. Hrot přeřízl krkavici a rudý proud vystříkl princi na šaty.

Sluha nevěřícně vytřeštil oči. Pokusil se prsty zastavit život unikající mu z těla. Chtěl promluvit, ale v ústech mu jen zabublala krev.

Símiran od něj odstoupil. „Odpusť,“ zašeptal.

Bělovlasý muž padl na kolena, v hrdle mu vlhce zachroptělo. Zaškrábal prsty v hlíně, jako by se pokoušel doplazit ke svému vrahovi. Síly mu ale ubývaly. Naposledy sebou zacukal a strnul. Pohyb ustal. Sípání doznělo.

Princ se na mrtvého muže díval, ale necítil nic. Od chvíle, kdy měl ve snu vidinu, věděl, jakou cenu bude muset zaplatit, až sem přijde.

Nejstarší sluha. Jediný věrný, který mu zbyl po všech těch letech mizérie a vyhnanství. Poslední přítel.

„Princi," ozvala se přadlena osudů.

Zvedl oči.

Teď už nebylo cesty zpět.

„Je tvůj," zašeptal a odvrátil se, když se kořeny posvátných stromů zavlnily. Zadíval se pevně na ženu před sebou a soustředil se na její rysy, aby nemusel vnímat, co se za ním děje. Slyšel však praskání, čvachtavé zvuky trhaného masa, mlaskání rvaných žil.

„Pověz mi o mém osudu," vyzval přadlenu roztřeseným hlasem.

Žena se usmála.

PEVNOST

Edice Pevnost, sv. 115

Michaela Merglová
PÍSEŇ SEVERU

Ilustraci na obálce a mapu nakreslila Žaneta Kortusová.
Grafická úprava obálky Lukáš Tuma.
Edici řídí Pavlína Kajnarová.
Redakce Libor Hlaváček.
Vydalo Nakladatelství Epocha s. r. o.,
Kaprova 12, 110 00 Praha 1,
v roce 2021 jako svou 800. publikaci.
První vydání, 632 stran.
Sazbu provedl Jaroslav Uhlíř.
Vytiskl Akcent tiskárna Vimperk, s. r. o.

Knihy **Nakladatelství Epocha** můžete zakoupit
u svého knihkupce nebo si je lze objednat s 25% slevou přímo u nás:
v e-shopu na adrese: **www.epocha.cz**,
e-mailem na adrese: **objednavky@epocha.cz**,
písemně na adrese: **Kaprova 12/40**, **110 00 Praha 1 – Staré Město,**
nebo telefonicky na čísle: **224 810 353.**

---

facebook.com/nakladatelstvi.epocha
facebook.com/fantastickaepocha
